

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3489/2024
12.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана В. Ћаловић, адвокат из ..., против туженог Друштва за развој, продају и сервис технологија 3Д грађевинских штампача „Extrudia“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Никола Сучевић, адвокат из ..., ради поништаја отказа уговора о раду и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1065/24 од 22.05.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1065/24 од 22.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 157/2022 од 20.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев као неоснован да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду од 04.03.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да услед незаконитог престанка радног односа уместо враћања на рад исплати тужиоцу на име накнаде штете износ од 864.000,00 динара који износ одговара на име девет зарада и који износ би тужилац остварио да је био на раду код туженог са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 191.250,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1065/24 од 22.05.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П1 157/22 од 20.12.2023. године, а жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Према члану 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) ревизија је увек дозвољена у случају заснивања, престанка и утврђивања трајања радног односа.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда одредаба ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог, с тим што је тужени у међувремену променио назив а његов ранији назив је био Друштво за развој, продају и сервис технологија 3Д грађевинских штампања „Natura Eco“ ДОО. Тужилац је са туженим имао закључен уговор о раду од 25.12.2020. године, на неодређено време. Дана 18.02.2022. године тужилац је упозорен да постоје разлози за отказ уговора о раду из члана 179. став 2. тач. 1. и 8. Закона о раду из разлога што је несавесно и немарно извршавао радне обавезе. У упозорењу је наведено да је већ усмено овде тужиоцу указано на постојање чињенице да су дана 10.12.2021. године, 17.12.2021. године, 24.12.2021. године, 31.12.2021. године, 04.02.2021. године одржани редовни недељни састанци о стању пројекта. Тужиоцу је стављено на терет да није унео унапред договорене податке на платформу Slite и да није унео Solid Works нацрт конструкције на Air Табле. Дана 01.02.2022. године одржан је састанак са тужиоцем где је тражено да тужилац одговори на питање зашто не ради ствари које се договоре на тимском нивоу већ се оглушава и „ради по свом“. Тужилац је од стране туженог неколико пута замољен да слање понуда ради према захтевима Фонда за инвестициону делатност, што тужилац није испоштовао. Дана 03.02.2022. и 04.02.2022. године тужилац је био на службеном путу Чачак – Београд – Чачак те је самовољно одлучио да се 04.02.2022. године не јави послодавцу када је завршио са службеним путем, односно да ће бити доступан online иако су сви други запослени самоодговорно радили према тимском договору од 30.11.2021. године. Дана 04.02.2022. године тужилац је на груб и непримерен начин комуницирао са ББ, законским заступником туженог послодавца и прекидао га у разговору. Дана 08.02.2022. године ББ је покушао са тужиоцем преко телефона да уговори састанак „уживо“ у Чачку или online али се тужилац није одазвао и од тада је одбијао комуникацију са туженим као послодавцем, како у вези пројекта тако и решавања насталих конфликта на споразумни начин. На основу достављеног упозорења тужени је оставио тужиоцу рок од осам дана да се изјасни. Тужилац је 24.02.2022. године тражио да му се доставе докази који су наведени у упозорењу као и прилози и навео да ће се након тога изјаснити на кршење радних обавеза које му се стављају на терет. Након тога тужени је дана 04.03.2022. године донео решење о отказу уговора о раду од 25.12.2020. године наводећи да је тужилац својом кривицом учинио повреде радне обавезе на начин да је несавесно и немарно извршавао своје обавезе и није поштовао радну дисциплину и да је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Решење је донето с позивом на одредбу члана 179. став 2. тачка 1. и члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду.

При овако утврђеном чињеничном стању, нижестепени судови су са позивом на одредбу члана 179. ст. 2. и 3. и одредбе члана 180. став 1. и члана 191. став 1. Закона о раду закључили да је тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу о раду и

други захтеви везани за накнаду штете уместо враћања на рад неосновани, па је исти одбијен.

При томе, другостепени суд је у свему прихватио утврђено чињенично стање првостепеног суда и правну аргументацију коју је у својој пресуди навео првостепени суд.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Према члану 179. Закона о раду прописани су разлози за отказ уговора о раду. Према ставу 2. тачка 1. цитираног закона прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе, док је ставом 3. тачка 8. истог закона прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленог који не поштује радну дисциплину и то ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Према одредби члана 180. став 1. истог закона прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона запосленом писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок најмање од осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе.

Тужени као послодавац је поступио у свему са назначеним одредбама закона везано за давање упозорења ради изјашњења тужиоца у погледу разлога за давање отказа уговора о раду. Правилно су закључили нижестепени судови да не стоји чињеница да тужиоцу није било познато на чему се заснивају разлози давања отказа јер су исти наведени у упозорењу а исти разлози су поновљени и у решењу о отказу. Уместо да се изјасни, тужилац је од туженог тражио да достави нове доказе. Повреде које су му стављене на терет су такве по природи да је очигледно да је тужилац за њих морао да зна, а исте представљају основан разлог за давање отказа уговора о раду. Како је одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу, то је правилна и одлука нижестепених судова везано за одбијање захтева за накнаду коју је тужилац потраживао јер се ради о акцесорном захтеву који је зависио од одлуке по претходном захтеву а у вези чега је донета одлука да се захтев одбија као неоснован.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца јер углавном се у ревизијским наводима понављају исти наводи који су истакнути у жалби.

Правилна је и одлука у односу на трошкове поступка.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић